

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.09.2004
KOM(2004)620 slutlig

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

**om genomförandet av rådets rekommendation 98/561/EG av den 24 september 1998 om
europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen**

1. INLEDNING

Den 24 september 1998 antog ministerrådet en rekommendation om europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen¹. I rekommendationen uppmanas medlemsstaterna att stödja eller skapa kvalitetssäkringssystem och att uppmuntra de högre läroanstalterna och de behöriga myndigheterna att samarbeta och utbyta erfarenheter. Vidare uppmanas kommissionen att stödja sådant samarbete och rapportera om hur rekommendationens mål uppnås på europeisk och nationell nivå.

Rådets rekommendation 1998 byggde väsentligen på ett europeiskt pilotprojekt som kommissionen anordnade på 1990-talet. Genom rekommendationen lades grunden för nätverket ENQA (*European Network for Quality Assurance in Higher Education*, ett europeiskt nätverk för kvalitetssäkring inom den högre utbildningen) och dess växande medlemsskara.

Två politiska händelser har drivit på kvalitetsutvecklingen: Bolognaprocessen och Lissabonstrategin. Nu senast betonades kvalitetssäkringens betydelse i rådets och kommissionens gemensamma delrapport från mars 2004 om genomförandet av det detaljerade arbetsprogrammet för uppföljning av målen för utbildningssystemen i Europa². Ett strikt och öppet system för kvalitetssäkring är också en förutsättning för det europeiska kvalifikationsnätverk som ministrarna åtagit sig att stödja inom såväl Bolognaprocessen som Lissabonstrategin.

Denna rapport består av två delar. Del ett: etablering av kvalitetssäkringssystem i medlemsstaterna. Del två: samarbete på europeisk och internationell nivå. I rapporten behandlas också Berlinmandatet som ministrarna i de stater som medverkar i Bolognaprocessen gav till ENQA. En förteckning över organ i olika länder återfinns i bilagan.

2. DEL ETT: ETABLERING AV KVALITETSSÄKRINGSSYSTEM I MEDLEMSSTATERNA

Sammanfattning

Nästan alla medlemsstater och övriga europeiska länder har inrättat eller tänker inrätta system för kvalitetssäkring. Varaktigheten och verksamhetens omfattning varierar, men alla betraktar kvalitetssäkring som en omistlig del av systemen för högre utbildning. De verksamma systemen fungerar enligt riktlinjerna i rådets rekommendation från 1998.

2.1. Skapande av organ

Enligt rekommendationen bör medlemsstaterna stödja och om det är nödvändigt skapa öppna kvalitetssäkringssystem. De flesta medlemsstaterna har reagerat genom att skapa ett eller flera kvalitetssäkringsorgan för att höja kvaliteten genom externa utvärderingar. Högre läroanstalter har uppmuntrats att inrätta sina egna interna kvalitetssäkringsmekanismer, bl.a. för att skapa ett underlag för externa utvärderingar.

¹ Rådets rekommendation av den 24 september 1998 om europeiskt samarbete om kvalitetssäkring i den högre utbildningen (98/561/EG), EGT L 270, 7.10.1998 s. 56. Se bilaga 1.

² ”Utbildning 2010: Snabba reformer krävs om Lissabonstrategin ska lyckas”.
http://europa.eu.int/comm/education/policies/2010/doc/jir_council_final.pdf

De nationella systemen för högre utbildning påverkar organens verksamhet, ägandeförhållanden, täckning och inriktning, varför det finns olika modeller. Några länder har satsat på ett "stjärnnät" med ett centralt ackrediteringsorgan som har tillsyn över en rad mer fackinriktade utvärderings- eller ackrediteringsorgan. Andra har ett enda organ för kvalitetssäkring eller ackreditering.

I rådets rekommendation sägs följande: "Oberoende och/eller självständiga organ, i enlighet med de lämpliga strukturerna i respektive medlemsstat, som ansvarar för kvalitetssäkringen (när det gäller förfaranden och metoder) bidrar sannolikt till effektiviteten i kvalitetssäkringsförfarandena och tilltron till deras resultat". Å andra sidan är det allmänt vedertaget att organen bör verka i nära samarbete med den akademiska världen och vederbörligen beakta behoven hos samhället, de offentliga och privata huvudmännen, studenterna, föräldrarna och arbetsmarknaden.

Förutom nationella och regionala organ finns det ett stort antal ackrediteringsorgan för särskilda yrken (för t.ex. ingenjörer, läkare eller revisorer). De fanns långt innan rådet utfärdade sin rekommendation och deras verksamhet påverkas inte av den. Det finns dock likheter och samverkansfördelar som det kan vara värt att titta närmare på. Detta gäller även internationella ackrediteringsorgan såsom det europeiska EQUIS (företagsekonomi) och de amerikanska AACSB (företagsekonomi) och ABET (ackreditering av ingenjörsutbildningar i USA och hjälp med utveckling av ackrediteringssystem i andra länder).

2.2. Utvärderingstyper

Det går att utskilja åtta utvärderings- eller ackrediteringstyper: utvärdering av ämne, utvärdering av program, utvärdering av läroanstalt, ackreditering av program, ackreditering av läroanstalt, revision av läroanstalt (av den interna kvalitetssäkringen), benchmarking av ämne samt benchmarking av program. Den vanligaste typen är fortfarande utvärdering av program, men ackreditering av program ligger strax därefter, och revision av läroanstalt är den tredje populäraste typen. På senare tid har intresset ökat för benchmarking av ämne eller program, där man jämför sig mot de bästa lösningarna på ett visst område. Det finns en tydlig tendens mot mer variation i utvärderingstyperna och de flesta organen använder mer än en typ regelbundet.

2.3. Kriterier och metoder

Rådet rekommenderade att kvalitetssäkringssystemen skulle utgå från de element som angavs i rekommendationens bilaga. För det mesta arbetar organen efter de elementen, även om tillämpningen kan variera enligt det nationella eller institutionella sammanhanget. Följande kan sägas om tillämpningen av dem:

Kriterier

Enligt rekommendationen har kvalitetssäkringskriterierna ett nära samband med de syften som en läroanstalt har tilldelats med hänsyn till samhällets och arbetsmarknadens behov. ENQA:s undersökning³ visar att det har skett en tydlig omställning från utvärdering gentemot läroanstaltens uttalade mål till mer objektiva externa kriterier och standarder för utvärdering

³ Se fotnot 9

och ackreditering. Det kan röra sig om minimistandarder, genomsnittliga standarder eller mer krävande högre standarder som går ut på att identifiera den högsta kvaliteten.

Läroanstalternas egenutvärdering

Egenutvärdering är ett krav i de flesta utvärderings- och ackrediteringssystemen. Den grupp som egenutvärderar sig är för det mesta ledning och undervisande personal. Studenterna deltar sällan. Den administrativa personalens och studenternas deltagande varierar.

Platsbesök av expertgrupper

Platsbesök är ett vanligt element i utvärderingsprocessen. Besöket omfattar möten och intervjuer, ofta en visning av anläggningen, ett möte med den högsta ledningen och granskning av skriftliga handlingar.

Expertgruppens sammansättning

Alla organ anlitar externa experter; mycket ofta ingår internationella experter i gruppen, särskilt om det är fråga om grannländer med samma språk. Experter på arbetsmarknadsfrågor anlitas i mindre än hälften av fallen; studenter och alumner ännu mera sällan. Att utlänningar sitter med i organens styrelser är mindre vanligt, men har blivit vanligare på senare år.

Rapportering och uppföljning

Rapporter om utvärdering och ackreditering offentliggörs för det mesta men inte alltid. Det är brukligt att de utvärderade läroanstalterna tillfrågas innan rapporterna blir offentliga. I tre fjärdedelar av fallen svarar anstalterna för uppföljning av rekommendationerna; i hälften av fallen delar de detta ansvar med organen och myndigheterna.

3. DEL TVÅ: EUROPEISKT OCH INTERNATIONELLT SAMARBETE

Sammanfattning

De flesta länder deltar i varierande omfattning i bilateralt, multilateralt, europeiskt och globalt samarbete om kvalitetssäkring och ackreditering. Sådana transnationella initiativ har liknande mål: att kartlägga jämförbara kriterier och metoder och att uppmuntra välfungerande kvalitetsorgan för att skapa mer öppenhet och därigenom bädla för ömsesidigt erkännande av kvalitetssäkringssystem och kvalitetsbedömningar.

3.1. Bilateralt och regionalt samarbete

Regeringarna i Belgien (Flandern) och Nederländerna har beslutat att integrera sin kvalitetssäkringsverksamhet i ett gemensamt ackrediteringssystem. Kvalitetssäkringsorgan och myndigheter för högre utbildning i tolv länder⁴ har gått samman i ett gemensamt kvalitetsinitiativ, ett informellt nätverk som samarbetar kring kvalitetssäkring och ackreditering av kandidat- och magisterprogram i Europa. Tretton organ från åtta länder⁵ har grundat ECA (*European Consortium for Accreditation*, ett europeiskt ackrediterings-

⁴ Österrike, Belgien (Flandern), Danmark, Tyskland, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Spanien, Sverige, Schweiz, Förenade kungariket.

⁵ Österrike, Belgien(Flandern), Tyskland, Irland, Nederländerna, Norge, Spanien, Schweiz.

konsortium) som inriktas på ackrediteringsdelen av kvalitetssäkringsprocessen; konsortiet skall möjliggöra ömsesidigt erkännande av deras respektive kvalitetssäkringssystem och kvalitetsbedömningar senast 2007. CEE-nätverket, ett nätverk av kvalitetssäkringsorgan inom den högre utbildningen i de central- och östeuropeiska länderna, har arton medlemsorgan⁶. Kvalitetssäkringsorgan från de fem nordiska länderna⁷ beslöt 2003 att formalisera sitt samarbete i ett nordiskt kvalitetssäkringsnätverk inom den högre utbildningen. Alla medlemsorganen i dessa grupper ingår i det överordnande europeiska nätverket för kvalitetssäkring i den högre utbildningen (*European Network for Quality assurance in Higher Education, ENQA*).

3.2. ENQA (European Network for Quality Assurance in Higher Education)

ENQA inrättades som ett direkt resultat av rådets rekommendation från 1998, och kan alltså betraktas både som dess mest konkreta resultat på europeisk nivå och som utgångspunkt och central aktör för utvecklingen i framtiden. ENQA:s generalförsamling beslöt i juni 2004 att utvidga ENQA:s medlemskap till organ från alla de 40 stater som deltar i Bolognaprocessen och att reformera ENQA så att dess uppgift att betjäna sina medlemmar och arbeta för ömsesidigt erkännande av europeiska kvalitetssäkringssystem kan fullgöras.

ENQA samarbetar nära med nätverken ENIC och NARIC för bedömning av högskoleexamina i syfte att utforska hur bättre information om kvaliteten kan skynda på erkännandet av examensbevis och studieperioder, särskilt inom den transnationella utbildningen. ENQA planerar att genom sina medlemmar underlätta transnationella utvärderingar, särskilt transnationell utvärdering av gemensamma och dubbla examina.

3.3. Nätverk inom den högre utbildningen

Enligt rådets rekommendation bör man stödja de högre läroanstalter som vill delta i ett gränsöverskridande samarbete om kvalitetssäkring. Flera initiativ har redan inletts på detta område eller fått ny livskraft tack vare rekommendationen och grupptrcket inom Bolognaprocessen.

EUA (*European University Association*, de europeiska universitetens sammanslutning) driver ett transnationellt program för utvärdering av läroanstalter, vilket syftar till att hjälpa dess medlemmar att se till att läroanstalten som helhet tar ansvar för kontinuerlig kvalitetssäkring och kvalitetsförbättring. EUA deltar också i det kommissionsstödda projektet om kvalitetskultur, där grupper av högskolor hjälper varandra att införa interna kvalitetssäkringssystem, höja kvaliteten och förbereda sig bättre på externa utvärderingar.

På det internationella planet arbetar INQAAHE (*International Network for Quality Assurance Agencies in Higher Education*, ett internationellt kvalitetsäkringsnätverk inom den högre utbildningen) med en handbok om bra lösningar, medan IAUP (*International Association of University Presidents*, högskolerektorernas internationella sammanslutning) överväger lämpligheten av ett internationellt kvalitetsregister över kvalitetssäkringsorgan.

⁶ Från Österrike, Bulgarien, Tjeckien, Kroatien, Estland, Tyskland (Bayern), Ungern, Lettland, Litauen, Makedonien, Polen, Rumänien, Ryssland, Slovakien och Slovenien.

⁷ Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

3.4. Europarådet

Enligt Europarådets och UNESCO:s konvention om erkännande av kvalifikationer i den högre utbildningen i Europa⁸ skall varje land erkänna kvalifikationer som liknar motsvarande kvalifikationer i dess eget system, om det inte finns väsentliga skillnader, t.ex. i fråga om utbildningens kvalitet. Därför är det betydelsefullt att det på sistone vuxit fram ett samarbete mellan experter på kvalitetssäkring (ENQA) och experter på bedömning av studiemeriter (NARIC i EU, ENIC inom Europarådet samt UNESCO-CEPES).

3.5. OECD och UNESCO

OECD och UNESCO samarbetar med att ta fram icke bindande riktlinjer om konsumentskydd i internationell högre utbildning, med tonvikten på kvalitetssäkring. UNESCO har inrättat ett globalt forum för kvalitetssäkring, ackreditering och erkännande, med utgångspunkt i befintliga regionala nätverk och konventioner om erkännande av examensbevis. I Europa driver UNESCO-CEPES ett projekt för insamling av indikatorer för den högre utbildningen som kan användas i kvalitetssäkring och utvärdering.

4. BERLINMANDATET

Den 19 september 2003 samlades ministrarna för den högre utbildningen i de 40 länder som anslutit sig till Bolognaprocessen i Berlin och antog en kommuniké där de uppmanade ENQA att ”genom sina medlemmar, i samarbete med EUA, EURASHE och ESIB, utforma en överenskommen uppsättning standarder, förfaranden och riktlinjer för kvalitetssäkring, att utforska sätt att säkerställa ett adekvat system för kollegiegranskning av kvalitetssäkrings- eller ackrediteringsorgan, och att rapportera om ministrarna genom uppföljningsgruppen under 2005.”

Två arbetsgrupper inom ENQA arbetar med mandatets olika delar: en arbetsgrupp för standarder, förfaranden och riktlinjer, och en arbetsgrupp för inrättande av ett adekvat system för kollegiegranskning. Experterna utgår från befintliga undersökningar och ENQA:s och dess medlemmars erfarenheter, organiserade i regionala nätverk (norra och östra Europa) eller specialiserade nätverk (ECA). De granskar EUA:s utvärderingar av läroanstalter, det kompetensbaserade tillvägagångssättet inom projektet ”Tuning Educational Structures i Europe”⁹ samt arbetet inom specialiserade ackrediteringsorgan för vissa yrken. Erfarenheter från andra delar av världen, bl.a. USA, kommer också att beaktas.

ENQA rapporterar till ministrarna genom uppföljningsgruppen och kommer att lägga fram en preliminär rapport i början av 2005 före ministrarnas möte i Bergen i maj 2005.

5. SLUTSATSER

Genomförandet av rådets rekommendation från 1998 har varit en klar framgång, eftersom de flesta länderna faktiskt infört kvalitetssäkringssystem och det europeiska samarbetet på området varit intensivt. Arbetet med kvalitetssäkring fick naturligtvis extra mycket skjuts tack

⁸ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=165&CM=8&DF=10/02/04&CL=ENG>

⁹ Universitetet i Deusto, Bilbao, Spanien (www.relint.deusto.es/TuningProject/index.htm) eller universitetet i Groningen i Nederländerna (www.let.rug.nl/TuningProject/index.htm)

vare den centrala position som kvalitetsfrågor fick i Bolognaprocessen och Lissabonstrategin, och kvalitetsäkringen har uppmärksamats som en väsentlig del i den framväxande europeiska ramen för kvalifikationer.

Ett omfattande arbete har utförts på bilateral och regional nivå för att skapa ett förtroendefullt klimat som underlättar ömsesidigt erkännande av kvalitetssäkringssystem och kvalitetsbedömningar. Det mandat som ENQA fick i Berlin kan få lika positiva effekter i en vidare europeisk skala.

Nu är tiden kommen att beslutsamt verka för ett sant ömsesidigt erkännande av kvalitetssäkrings- och ackrediteringssystem och kvalitetsbedömningar och för att låta kvalitetssäkringen bidra effektivt till vårt gemensamma mål att göra den europeiska högre utbildningen till ett föredöme för världen. Framsteg kan och måste göras på detta betydelsefulla område.

Bilagor

1. Berlinkommunikén, utdrag om kvalitetssäkring.
2. Befintliga kvalitetssäkringsorgan efter land.

”Att förverkliga ett europeiskt område för högre utbildning”

Kommuniké från konferensen mellan ministrarna med ansvar för högre utbildning

i Berlin den 19 september 2003

=Utdrag om kvalitetssäkring=

”Den höge utbildningens kvalitet har visat sig ha central betydelse för upprättandet av ett europeiskt område för högre utbildning. Ministrarna åtar sig att stödja ytterligare utveckling av kvalitetssäkring på läroanstaltsnivå och på nationell och europeisk nivå. De understryker behovet av att utveckla gemensamma kriterier och metoder för kvalitetssäkring.

I enlighet med principen om läroanstalternas självständighet betonar de också att det primära ansvaret för kvalitetssäkring inom den högre utbildningen vilar på den enskilda läroanstalten och att detta utgör grunden för det akademiska systemets redovisningsskyldighet inom den nationella kvalitetsramen.

Därför enas de om att de nationella kvalitetssäkringssystemen senast 2005 skall omfatta följande:

- En definition av de berörda organens och läroanstalternas ansvar.
- En utvärdering av program eller läroanstalter, inbegripet internbedömning, extern revision, studentmedverkan och offentliggörande av resultat.
- Ett system med ackreditering, certifiering eller likvärdiga förfaranden.
- Internationellt deltagande, samarbete och nätverksverksamhet.

På europeisk nivå uppmanar ministrarna ENQA att genom sina medlemmar, i samarbete med EUA, EURASHE och ESIB, utveckla en överenskommen uppsättning standarder, förfaranden och riktlinjer för kvalitetssäkring, att utforska sätt att säkerställa ett adekvat system för kollegiegranskning av kvalitetssäkrings- eller ackrediteringsorgan, och att rapportera till ministrarna genom uppföljningsgruppen under 2005.”

Befintliga kvalitetssäkringsorgan efter land

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Albania	Accreditation Agency of Higher Education, Accreditation Council	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Austria	Fachhochschulrat – www.fhr.ac.at	National, non-university sector	Institutional and programme evaluation, programme accreditation
Austria	Österreichischer Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.at	National, private universities	Institutional accreditation, programme accreditation
Belgium (Flanders)	Flemish Inter-university Council – www.vlir.be	Regional, university sector	Programme evaluation
Belgium (Flanders)	Council of Flemish Institutes for Higher Education – www.vlhora.be	Regional, non-university sector	Programme evaluation
Belgium	Conseil des Recteurs (CRef)	University sector	Programme evaluation
Bulgaria	National Evaluation and Accreditation Agency at the Council of Ministers – http://www.neaa.government.bg	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Croatia	National Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Programme evaluation in function of accreditation by ministry
Cyprus	Council of Educational Evaluation - sekap@cytanet.com.cy	National, non-university sector	Programme evaluation, programme accreditation
Czech Republic	Accreditation Commission – www.msmt.cz/DOMEK/default.asp?CAI=2856	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Denmark	Danish Evaluation Institute – www.eva.dk	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation, institutional evaluation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Estonia	Estonian Higher Education Accreditation Centre – www.ekak.archimedes.ee	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Finland	Finnish Higher Education Evaluation Council – www.finheec.fi	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
France	Comité National d'Évaluation – www.cne-evaluation.fr	National, university sector	Institutional evaluation
France	Inspection générale de l'administration de l'éducation nationale et de la recherche (IGAENR) – www.education.gouv.fr	National, university and non-university	Institutional evaluation
Germany	Akkreditierungsrat – www.akkreditierungsrat.de	National, university and non-university sectors	Meta-accreditation
Germany	Zentrale Evaluations- und Akkreditierungsagentur (ZevA) – www.zeva.uni-hannover.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungs-, Zertifizierungs- und Qualitätssicherungs-Institut (ACQUIN) - www.acquin.org	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Agentur für Qualitätssicherung durch Akkreditierung von Studiengängen (AQAS) – www.aqas.de	Regional, university and non-university sectors	Programme accreditation
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge der Ingenieurwissenschaften, der Informatik, der Naturwissenschaften und der Mathematik (ASIIN) – www.asiin.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Germany	Akkreditierungsagentur für Studiengänge im Bereich Heilpädagogik, Pflege, Gesundheit und Soziale Arbeit (AHPGS) – www.ahpgs.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Germany	Stiftung Evaluationsagentur Baden-Württemberg (EVALAG) – www.evalag.de	Regional, university and non-university sectors	Programme evaluation
Germany	Foundation for International Business Administration Accreditation – www.fibaa.de	Regional, university and non-university sectors, subject-specific	Programme accreditation
Hungary	Hungarian Accreditation Committee (HAC) – www.mab.hu	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Iceland	Division of Evaluation and Supervision – http://mrn.stjr.is	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
Ireland	Higher Education and Training Awards Council (HETAC) www.hetac.ie	National, non-university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Ireland	Higher Education Authority – www.heai.ie	National, university sector	Institutional evaluation, meta-evaluation
Ireland	National Qualification Authority of Ireland – www.ngai.ie	National, non-university sector	Institutional evaluation
Italy	National Committee for the Evaluation of the University System – www.vsu.it	National, university sector	Programme and institutional evaluation, institutional accreditation
Latvia	Higher Education Quality Evaluation Centre - www.aiknc.lv	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Lithuania	Lithuanian Centre for Quality Assessment in Higher Education – www.skvc.lt	National, university and non-university sectors	Programme evaluation and accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Macedonia	Ministry of Education and Science, Accreditation Board	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Netherlands	Inspectorate of Higher Education – www.owinsp.nl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation, meta-evaluation
Netherlands	Netherlands Quality Agency – www.hbo-raad.nl	National, non-university sector	Programme evaluation
Netherlands	Netherlands Accreditation Organisation – www.nao-ho.nl	National, university and non-university sectors	Programme accreditation
Netherlands	Quality Assurance Netherlands Universities (QANU) – www.qanu.nl	National, university sector	Programme evaluation
Norway	Norwegian Agency for Quality Assurance in Education (NOKUT) – www.nokut.no	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation and accreditation
Poland	National General Accreditation Commission – www.men.waw.pl	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Poland	University Accreditation Commission – http://main.amu.edu.pl/~ects/uka/uka.html	National, university sector	Programme accreditation
Poland	Association of Management Education Forum – www.semforum.org.pl	National, private university and non-university sectors, subject-specific	Programme evaluation and accreditation
Portugal	National Council for Evaluation of Higher Education (CNAVES) – www.cnaves.pt	National, university and non-university sectors	Institutional evaluation
Romania	National Council for Academic Assessment and Accreditation – www.cneaa.ro	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation
Slovakia	Accreditation Commission – www.akredkom.sk	National, university and non-university sectors	Programme and institutional accreditation

Country	Agency	Scope	Main evaluation type
Slovenia	Council for Higher Education	National, university and non-university sectors	Institutional accreditation
Slovenia	Higher Education Quality Assessment Commission (HEQAC)	National, university and non-university sectors	Programme and institutional evaluation
Spain	National Agency for Quality Assessment and Accreditation (ANECA) – www.aneca.es	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Spain	Agency for Quality Assurance in the Catalan University System – www.agenqua.org	Regional, university sector	Programme and institutional evaluation
Sweden	National Agency for Higher Education – www.hsv.se	National, university sector	Programme and institutional evaluation and accreditation
Switzerland	Centre for Accreditation and Quality Assurance of the Swiss Universities (OAQ) – www.oaq.ch	National, university sector	Programme and institutional accreditation
United Kingdom	Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA) – www.qaa.ac.uk	National, university and non university sectors	Programme and institutional evaluation
	European University Association (EUA) – www.eua.be/eua/	University sector	Institutional evaluation